

skerihavn paa Vestkysten, indtil en Kommission bliver færdig med sine Overvejelser med Hensyn til Millionhavne — og jeg tør nok sige, at en Havn, der skal bygges fra Vestkysten ud i Havet, vil komme til at koste Millioner —, og indtil vi faar behandlet Sagen færdig her i Rigsdagen, naar vi for et Beløb af 400,000 Kr. kan faa maaske den for Fiskerne bedste Havn, der kan blive paa Vestkysten, Havnen i Thyborøn Kanal bliver dog vistnok den bedste at besejle, og vi faar ingen Havn paa Vestkysten, der bliver tilnærmelsesvis saa billig som denne. Hvis det havde været en Havn til en eller flere Millioner, tror jeg ikke, jeg havde anbefalet den, men da det er en Havn, der kun vil koste 400,000 Kr., og som vil kunne gøre meget stor Nytte, har jeg ikke kunnet undlade at drage denne Sag frem ogsaa i Aar. Jeg haaber, den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil overveje Sagen og muligvis søge Bevilling til en saadan Havn, som vilde være til umaadelig Gavn for Fiskerne allerede i indeværende Finansaar.

Der er en anden Sag, jeg heller ikke kan undlade at omtale paa Foranledning af nogle Udtalelser, der forleden Dag fremsattes af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) om Forholdene i Allinge—Sandvig Kommune, som jo ikke er lystelige. Det ærede Medlem udtalte — det findes i Folketingstidenden Spalte 671 —, at der ved Alderdomsunderstøttelse, Fattighjælp og Skolevæsenets Udgifter maatte anlægges den knappest mulige Maalestok derovre, og det kan jeg godt forstaa, efter hvad det ærede Medlem oplyste om Beskatningsforholdene. Jeg skal blot fremdrage tre af de Eksempler, han nævnedes. Det ene var en Familieforsørger med 2 ukonfirmerede Børn og en Indtægt af 3,000 Kr. Han faar sin Indtægt forhøjet med 15 pCt., og af det Beløb, der udkommer, svarer han ca. 18 pCt., hvorved hans Skat bliver 602 Kr. 42 Øre, d. v. s., han svarer 20 pCt. i Kommuneskat. En Familieforsørger, som er Funktionær, altsaa har en fast Stilling, og som har en Indtægt af 1,350 Kr., svarer i Kommuneskat 180 Kr. 54 Øre. En ugift Arbejder med en Indtægt af kun 800 Kr. svarer 70 Kr. 95 Øre i Kommuneskat. Ja, det er virkelig store Skatter, de har i Allinge-Sandvig Kommune; men de er ikke ene om det. Det ærede Medlem udtalte (Sp. 670): „Store Skatteydere findes overhovedet ikke i den paa-gældende Kommune, der er i alt Fald kun en enkelt, der kan betegnes som en no-

genlunde stor Skatteyder. Folk, som paa nogen Maade kan, som ikke er bundne af deres Forretninger, flytter derfra.“ Ja, det er jo ingen rar Tilstand, naar Skatterne er saa store, at Folk flytter fra Kommunen. Den højtærede Indenrigsminister udtalte ogsaa, at Forholdene i Allinge-Sandvig var overordentlig vanskelige. „Saa vidt jeg kan se“, sagde den højtærede Minister, „svarer den almindelige Befolkning 18 pCt. af Indtægten i Kommuneskat, og „Millionærer“ — og som „Millionærer“ regnes i Allinge—Sandvig alle, som har over 2,000 Kr. i aarlig Indtægt — 20 pCt.“ Det er nu i alt Fald meget smaa Millionærer. Et andet Sted siger den højtærede Minister: „Hvad der er at gøre for at komme denne Kommune til Hjælp, tør jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om.“ Og lidt længere nede siger han: „Hvad der kan gøres fra Statens Side, er jeg ikke i Stand til for Tiden at angive; men det ærede Medlem maa være forvisset om, at Forholdene stadig vil være Genstand for den alvorligste Overvejelse.“

Jeg kunde have Lyst til at oplyse lidt angaaende disse Forhold. Jeg har set efter, hvordan Lovreglerne om Statstilskuddets Fordeling til Kommunerne virker. Der fordeles 1½ Mill. Kr. Da Loven blev vedtaget, var der Forslag fremme om at fordele Beløbet efter Folketal. Var det blevet vedtaget, vilde Allinge—Sandvig Kommune have faaet 1,550 Kr. 94 Øre. Den vilde nemlig have faaet 54,4 Øre pr. Indbygger, og der er i Allinge—Sandvig Købstad 2,557 Indbyggere, i Landdistriktet 294, i alt 2,851 Indbyggere. Den har imidlertid for Aaret 1912—13 modtaget 3,891 Kr., og den gældende Lov virker altsaa ikke saa galt endda. Kommunen har ved, at Beløbet fordeles efter de i 1903 vedtagne Regler, tjent 2,340 Kr. 06 Øre. Men jeg skal indrømme, at det slaar ikke til for en saadan Kommune.

Men nu er Allinge-Sandvig Kommune virkelig ikke ene om at være en daarligt stillet Kommune. Der er Kommuner i Danmark, der til humane Formaal har langt større Udgifter end denne. Jeg har her i Tinget, vistnok to Gange alene og een Gang sammen med andre ærede Medlemmer, forelagt et Forslag til Lov om Fordeling af Statstilskuddet efter et andet Princip, hvorved det udelukkende skulde komme de daarligt stillede Kommuner til gode, og der er i Statistisk Bureau foretaget en Beregning af, hvorledes et Beløb af 500,000 Kr. vilde for-